29/12/2020

“Ο Επίσκοπος της ιδιαίτερης πατρίδας μου ανεχώρησε για την ουράνια πατρίδα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

“Την κατ᾽ άνθρωπον οδύνη και θλίψη μου για την κοίμηση του μακαριστού Μητροπολίτου Καστορίας κυρού Σεραφείμ μετά από μία γενναία μάχη με τον φονικό κορωνοιό, η οποία του χάρισε ένα μαρτυρικό άνοιγμα προς την αιωνιότητα, δεν μπορώ να την περιγράψω μέσα από αυτές τις γραμμές’, τονίζει ο Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών

Ο Σεβασμιώτατος εκφράζει την εσωτερική του βεβαιότητα “ότι πορεύεται την όντως «μακαρίαν οδόν προς την ποθεινήν πατρίδα» μπορώ δημόσια να την καταθέσω και να την υπογράψω με το αίμα της καρδιάς μου”.

Αναλυτικότερα αναφέρει:

Ο Επίσκοπος της ιδιαίτερης πατρίδας μου ανεχώρησε για την ουράνια πατρίδα.

Μας συνέδεσαν και μας ένωσαν δεσμοί πολλοί.

Τον γνώρισα την πρώτη μέρα, που έφτασε στην πλατεία Ομονοίας στην Καστοριά, μπροστά από την βυζαντινή Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. Άλλωστε και οι δύο μας είχαμε το βαπτιστικό όνομα Ιωάννης. Ήταν 16 Νοεμβρίου 1996. Η ημέρα της ενθρονίσεως του. Τέτοια μέρα, στις 16 Νοεμβρίου 2019, αξιώθηκα να γίνει και η δική μου ενθρόνιση στην Λαμία. Το θεωρούσε και ο ίδιος ιδιαίτερο «σημείο» αυτό της μεταξύ μας ενότητας.

Συνδεόμαστε από την πρώτη στιγμή. Λίγο καιρό μετά την ενθρόνισή του και την εγκατάστασή του, στις 7 Ιανουαρίου 1997, μία ανέλπιστη ευλογία και έκπληξη για το πατρικό μου σπιτικό στην οδό Μητροπόλεως 28, στο «Τσαρσί», όπως λέμε στην Καστοριά. Ο νέος Δεσπότης επισκέπτεται με την συνοδεία του, για τα Χρόνια Πολλά, ένα νεαρό δευτεροετή φοιτητή της Νομικής, που έχει την ονομαστική του εορτή! Την αναξιότητά μου. Οποία έκπληξη! Οποία ευλογία! Πόσο καταλαβαίνω το πως αισθάνονται τα ευλογημένα μου παιδιά στην Φθιώτιδα, όταν κτυπάω ξαφνικά το κουδούνι του σπιτιού τους για μία έστω και σύντομη επίσκεψη… Στη συνοδεία του εκείνη την ημέρα, μεταξύ των άλλων εκλεκτών αδελφών, και ο τότε διάκονός του, νυν Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Αθανάσιος, ο τόσο πονεμένος σήμερα αδελφός μου Αθανάσιος.

Οι δεσμοί μας μέσα στο χρόνο σφραγίζονται με έντονες και ανεξίτηλες πνευματικές στιγμές. Με χειροθετεί αναγνώστη, τελεί την μοναχική μου κουρά, μου δίνει κατ᾽ επιθυμία μου το μοναχικό όνομα Συμεών, ευλογεί αργότερα την ένταξή μου στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, με εντολή του πνευματικού μου πατέρα και ευεργέτη μου Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου με χειροτονεί Διάκονο, πλαισιώνει τον Μακαριώτατο στην εις Πρεσβύτερο χειροτονία μου και τελεί πάλι ο ίδιος τις χειροθεσίες μου σε Πνευματικό και Αρχιμανδρίτη, ενώ στην εις Επίσκοπο χειροτονία μου σε αυτόν δίνει την επισκοπική μίτρα ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος και Πατέρας μου για να την τοποθετήσει επί της κεφαλής μου.

Πάνω από όλα όμως μας έφεραν καρδιακά κοντά οι δοκιμασίες και οι δυσκολίες σε αυτήν την επί 25 περίπου έτη πνευματική συνάφεια και σχέση. Περάσαμε και ζήσαμε μέσα στο διάβα του χρόνου πάρα πολλά έντονα και δύσκολα. Διακυμάνσεις και επώδυνες αναβάσεις. Οι σχέσεις όμως που ωριμάζουν μέσα και από εντάσεις, συγκρούσεις, θλίψεις, ταλαιπωρίες, δάκρυα και πόνο πολλές φορές αποδεικνύονται πιο δυνατές, καθώς τις καταξιώνει το χωνευτήριο των πειρασμών και των δοκιμασιών.

Δοξάζω τον Θεό, που ο Μητροπολίτης Καστορίας κυρός Σεραφείμ δικαιώθηκε και κατ᾽ άνθρωπον κατά την διάρκεια της μακράς αρχιερατείας του. Είμαι βέβαιος ότι ο οσιομαρτυρικός τρόπος της τελειώσεως του θα παρηγορήσει τις καρδιές που πονούν και βαθυαλγούν σήμερα και είναι οι καρδιές του Κλήρου και του Λαού της αρχόντισσας Καστοριάς και όχι μόνο, αλλά και θα επουλώσει κάθε πληγή.

Η προσευχητική και ταπεινή του εγκαταβίωση στο τελευταίο εν τω κόσμω τούτω κελλίον του, στο 424 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, ιδίως στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, αποτελεί, ιδιαίτερα για όσους από εμάς είχαμε την ευλογία να επικοινωνούμε μαζί του, μέχρι και λίγο πριν διασωληνωθεί, μία φωτεινή πνευματική εμπειρία, που θα σφραγίσει την περαιτέρω ζωή μας.

Τον ευχαριστώ, που μέσα στον πόνο του, στην δοκιμασία και την δυσκολία του, είχε την βασιλική αρχοντιά και την δύναμη και το κουράγιο, πριν λίγες ημέρες, στις 15 Δεκεμβρίου, να τηλεφωνήσει στην μητέρα μου, μέσα από το Νοσοκομείο, και με σβησμένη φωνή να τις δώσει τις ευχές και ευλογίες του για την εορτή της και να ευχηθεί γι᾽αυτήν και σε μένα.

Εύχομαι η ευχή του να παρηγορεί την μικρή αδελφότητα του Ιερού Επισκοπείου της Καστοριάς, όπως ο ίδιος την ονόμαζε, και να χαρίσει ηρεμία και γαλήνη στην τοπική Εκκλησία της Καστοριάς, για να διαχειριστεί αυτήν την οδυνηρή απώλεια μέχρι την επόμενη μέρα…

Μου φαίνεται ασύλληπτο ότι στην πρώτη μου συμμετοχή στην Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας, αν επιτρέψει ο Θεός να συμμετάσχω, όποτε αυτή συγκληθεί, ότι θα κληθώ να λάβω μέρος στις εκλογές του νέου Λαγκαδά και του νέου Καστορίας…

ΥΓ. Ευχαριστώ από καρδίας και οφείλω ευγνωμοσύνη στον αγαπητό μου και εκλεκτό Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας, κ. Αλκιβιάδη Στεφανή, επίτιμο Αρχηγό ΓΕΣ, που σε όλο αυτό το διάστημα της νοσηλείας του μακαριστού Δεσπότη μας κυρού Σεραφείμ, πορευθήκαμε μαζί, συνοδοιπορήσαμε λεπτό λεπτό μοιραζόμενοι αγωνία και προσευχή και ιατρική πληροφόρηση από εξέχοντες ιατρούς, που έπραξαν ανθρωπίνως τα πάντα, για τον μακαριστό Σεραφείμ, που υπήρξε για τους δυό μας μία κοινή αγάπη.

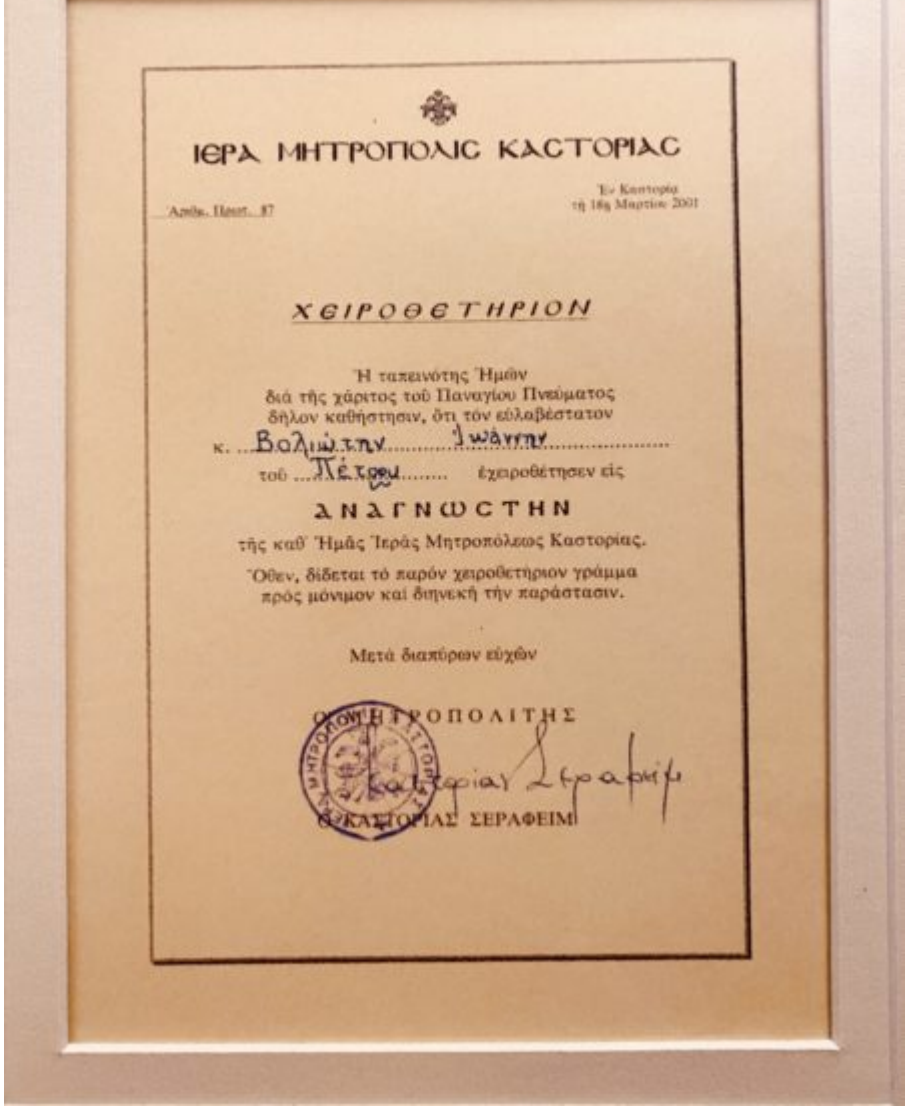

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 87

Ἐν Καστορίᾳ
τῇ 16ῃ Μαρτίου 2001

ΧΕΙΡΟΘΕΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ταπεινότης Ἡμῶν
διά τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος
δήλον καθήστησιν, ὅτι τόν εὐλαβέστατον
κ. Βαλιώτην Ἰωάννην
τοῦ Πέτρου ἐχειροθέτησεν εἰς

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Ὅθεν, δίδεται τό παρόν χειροθετήριον γράμμα
πρός μόνιμον καί διηνεκή τήν παράστασιν.

Μετά διαπύρων εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Καστορίας Σεραφείμ

† ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ